

Available online at <http://dergipark.gov.tr/iujad>
Inonu University Journal of Art and Design
Faculty Homepage: <http://www.inonu.edu.tr/tr/gsf>

Çocuk Bahçelerinde Kapsayıcılık: Menekşe Parkı Örneği Accessibility In Children's Gardens: The Case of Menekşe Park

Bengü Gök ^a, Şahika Özdemir ^b, *

^a Doktora Öğrencisi, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, İstanbul, 34142, Türkiye

^b Doç. Dr, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, İstanbul, 34142, Türkiye

Article history: Received 25.05.2022 / Accepted 23.12.2022

ÖZET ABSTRACT

Çocuk bahçeleri kent içerisindeki konumları, erişilebilirlikleri ve her mahallede bulunma sıklıkları göz önünde alındığında hem hitap ettikleri kullanıcı grupları hem de kullanıcı gruplarına refakat eden yetişkinler için önemli kamusal alanlardır. Kullanıcı gruplarının eşit şartlarda sosyalleşebilmeleri için bu alanların engelli, geçici engelli ve engelsiz tüm bireyler için ortaklaşa ve ayırım gözetilmeden kullanabilecekleri şekilde tasarlanması amacıyla belirlenen evrensel tasarım kriterlerine göre düzenlenmiş olmaları gerekmektedir. Çalışma kapsamında evrensel tasarım kriterleri ve ana hatları çocuk bahçelerinin kamusal alan olma durumları perspektifinden irdelenmiştir. Çocuk bahçelerinin evrensel tasarım kriterlerine uygun tasarlanma prensipleri bir örnek üzerinden incelenmiştir. Aynı örnek üzerinde evrensel tasarım kriterlerini bütüncü özellikteki sosyalleşme doygunluğunu arttıracak ve daha nitelikli kamusal mekân üretimini sağlayacak ilave prensipler irdelenmiştir. Bu şekilde evrensel tasarım kriterleri çatısı altında düzenlenen çocuk bahçelerinin tüm çocuk kullanıcıların saygınlıklarını güvence altına alan ve sağlıklı sosyalleşmeyi sağlayan alanlar olabileceği vurgulanmıştır.

Children's playgrounds are critical public spaces for both the user groups they address and the adults accompanying the user groups, considering their location in the city, their accessibility, and the frequency of their presence in each neighborhood. For user groups to socialize under similar conditions, these areas should be arranged according to the universal design criteria designed so that they can be used jointly and without discrimination for all disabled, temporarily disabled, and non-disabled individuals. Within the scope of the study, universal design criteria and outlines were examined from the perspective of the status of children's gardens as public spaces. The principles of designing children's gardens by universal design criteria were reviewed through an example. In the same standard, additional guides complement the universal design criteria, increase the saturation of socialization, and produce more qualified public spaces are examined. In this way, it has been emphasized that children's gardens, which are organized under the umbrella of universal design criteria, can be areas that ensure the dignity of all child users and provide healthy socialization.

Anahtar Kelimeler: Kamusal alan, Çocuk oyun alanları, Herkes için tasarım, Erişilebilirlik, Kapsayıcı tasarım.

Keywords: Public space, Children's playgrounds, Design for everyone, Accessibility, Inclusive design.

1. GİRİŞ

Kamusal alanlar eğitim düzeyi, sosyal statü, din, dilden bağımsız olarak her bireye açılmış alanlardır. Kamusal alanların temel nitelikleri arasında toplumsallaşmak, sosyalleşmek yer almaktadır (Gökgür, 2008). Çocuk oyun yerleri ve çocuk bahçeleri her mahallede birden fazla düzenlenebilecek büyüklükte dirler. Yürüme mesafesindeki konut yerleşimlerinden bahçelere erişim gün içerisinde birden fazla olabilmektedir. Sık kullanımları, kolay erişilebilmeleri ve sosyalleşme amaçlı olduğu için yoğun kullanılan ve kamusal alan niteliğindedirler. Çocuklar için sosyalleşebilecekleri kamusal alanlar en küçük birimlerden olan çocuk bahçeleridir. 20 Kasım 1989 yılında Birleşmiş Milletler Genel Kurulunca kabul edilen Çocuk Hakları Sözleşmesi 31.1 nolu maddesinde "taraf devletler çocuğun dinlenme, boş zaman değerlendirme, oynama ve yaşına uygun eğlence etkinliklerinde bulunma ve kültürel ve sanatsal yaşama serbestçe katılma hakkını tanırlar" ifadesi ile devletleri çocuklar için oyun alanları oluşturmaları konusunda teşvik etmektedir (UNICEF_Çocuk Hakları Sözleşmesi, n.d.).

Çocuklar için oluşturulan oyun alanları kentsel planlama çalışmalarında büyüklüklerine ve parçası oldukları kentsel yeşil alan tipine göre ülkeler bazında değişkenlik gösterebilen standartlar çerçevesince farklı kategorilerde yer alırlar; isimlendirmeleri de farklılıklar gösterebilir. Büyüklüklerinden ve büyüklüğüne bağlı isimlendirmelerinden bağımsız olarak çocuk oyun alanlarının ortak özelliği hizmet ettikleri yaş grubundaki tüm çocuk kullanıcıların faydalanabileceği şekilde tasarlanmaları olmalıdır.

* Corresponding author.

Kapsayıcı tasarım veya evrensel tasarım engelli, geçici engelli veya sağlıklı tüm bireylerin ortaklaşa erişebilecekleri, kullanabilecekleri mekânların oluşturulabilmesi için belirlenmiş kriterler bütünüdür. Evrensel tasarım kriterleri çocuk kullanıcıları da kapsamaktadır. Çocuk oyun alanlarının tasarım aşamasında ilgili kriterler doğrultusunda tasarımlarının yönlendirilmesi hizmet ettikleri yaş grubundaki tüm çocukların oyunlar vasıtasıyla eşit şartlarda sosyalleşmelerine yardımcı olacaktır. Çocuk Hakları Sözleşmesinin 23.1 no.lu maddesindeki "taraf devletler zihinsel ya da bedensel özürülü çocukların saygınlıklarını güvence altına alan, özgüvenlerini geliştiren ve toplumsal yaşama etkin biçimde katılmalarını kolaylaştıran şartlar altında eksiksiz bir yaşama sahip olmalarını kabul ederler" koşulu da bu noktaya parmak basmaktadır.

Kapsayıcı tasarım kavramının temel amacı; temel kullanıcı gereksinimlerinin (fiziksel ve psiko-sosyal kullanıcı gereksinimleri) farklı yaş grubu ve fiziksel yeterliliklere sahip kullanıcı grupları için ayrı ayrı tanımlanması ve her gereksinimi karşılayan kapsayıcı çözümler üretmektir (Akyıldız Hatırnaz, 2019). Kullanıcı tipinden çocuk kullanıcılar toplumsal hayatta en sık rastladığımız kullanıcılar arasındadır. Türkiye İstatistik Kurumu'na (TÜİK), 2019 yılsonu itibarıyla Türkiye nüfusu 83 milyon 154 bin 997 kişi iken bunun 22 milyon 876 bin 798'ini çocuklar oluşturmaktadır. Ayrıca toplam nüfusun yüzdesi olarak Türkiye'nin çocuk nüfusu AB-28 üye ülkelerinin ortalamasının çok üstündedir (TÜİK, 2019). Tüm bu sayısal verilere bakıldığı zaman ülkemizde çocuk kullanıcılar için tasarlanan mekânların üzerinde daha önemle durulması gerektiği sonucuna varılmaktadır (Çetin ve Özdemir, 2021).

Toplumun bireylerine ait sosyal ilişkilerin yoğun olarak gerçekleştiği kentin kamusal mekânları, kentsel gelişimde önemli bir yer tutmaktadır. Çocuk parkları kentliler için hem sosyalleşme alanı hem oyun alanı hem de rahatlama alanı olma özelliklerine sahiptir. Bu çalışmada parkların bu özelliğinden yola çıkarak herkes tarafından erişilebilir olması gerektiği üzerinde durulmuştur.

Yukarıda değinilen bilgiler doğrultusunda çalışmanın ilk bölümünde evrensel tasarım ilkeleri ve ana hatlarından ve ülkemizde bu ilkelerin kullanımını teşvik etmek amacıyla getirilen yükümlülüklerden bahsedilmiştir. İkinci bölümde çocuk oyun alanları kentsel planlama standartları bağlamında irdelenerek büyüklükleri ve nitelikleri belirlenmiştir. Bu bölümde yaş gruplarına göre oyunlar ile oyun alanları tiplerine değinilmiştir. Çalışmada 2016 yılında kullanıma açılan (yeni tasarlanmış bir park olması, yeterli büyüklükte olması sebebiyle) Küçükçekmece' deki Menekşe Parkı incelenmiştir. İnceleme metodu üçüncü bölümde anlatılmıştır. Dördüncü bölümde parkta yapılan ölçümler ve tespitler ortaya konmuştur. Son bölümde bulgular ışığında sonuç ve öneriler belirtilmiştir.

2. EVRENSEL TASARIM

Evrensel Tasarım, "adaptasyona veya özel tasarıma ihtiyaç duymadan, mümkün olan en büyük ölçüde, tüm insanlar tarafından kullanılabilir ürün ve ortamların tasarımı" şeklinde tanımlanmaktadır (Evrensel Tasarım Tanımı, n.d.). Evrensel Tasarım İlkeleri yedi ana başlıktan oluşmaktadır. Evrensel Tasarım İlkelerinin ana hatları Bettye Rose Connell, Mike Jones, Ron Mace, Jim Mueller, Abir Mullick, Elaine Ostroff, Jon Sanford, Ed Steinfeld, Molly Story, and Gregg Vanderheiden' dan oluşan grup tarafından aşağıdaki şekilde derlenmiştir (Projects NCSU, n.d.):

Eşitlikçi- Adil Kullanım

Farklı yetenekteki kullanıcılar için faydalı ve kullanılabilir tasarımların üretilmesi esasına dayanır. İlkelerin referansları aşağıdaki şekildedir;

- Tasarımların mümkünse aynı değil ise benzer olmasının sağlanması,
- Herhangi bir kullanıcının ayırımından veya damgalanmasından kaçınılması,
- Tüm kullanıcılar için eşit güvenlik, emniyet ve mahremiyet koşullarının sağlanması,
- Tasarımların herkesçe cazip bulunması.

Esnek Kullanım

Tasarım geniş aralıktaki bireysel tercihleri ve yetenekleri barındırır. İlkelerin referansları aşağıdaki şekildedir;

- Kullanım metotlarında seçenek sunar,
- Sağ ve sol el erişim ve kullanımı barındırır,
- Kullanıcının kullandığı hassasiyet ve kesinliğini kolaylaştırır,
- Kullanıcının hızını uyarlamasına olanak verir.

Basit ve Sezgisel Kullanım

Tasarımın kullanıcısının bilgi düzeyi, dil becerisi, konsantrasyonu veya tecrübesinden bağımsız olarak kolay anlaşılabilir olmasıdır. İlkelerin referansları aşağıdaki şekildedir;

- Gereksiz karmaşıklığı giderir.
- Kullanıcının beklenti ve sezgileri ile tutarlıdır.
- Geniş aralıktaki okuryazarlık ve dil becerilerini barındırır.
- Bilgiyi önem derecesi ile tutarlı düzenler.
- İş esnasında ve bitiminde etkili telkin ve geri besleme sağlar.

Algılanabilir Bilgilendirme

Tasarım ortam koşulları ve kullanıcının duyuşal becerilerinden bağımsız olarak kullanıcıya önemli bilgiyi etkin biçimde ulaştırır. İlkelerin referansları aşağıdaki şekildedir;

- Temel bilgilerin resimli, sözlü, dokunsal gibi farklı yöntemlerle ilave gösterimlerini sağlar.
- Temel bilgiler ve çevresi arasında yeterli kontrastlığı temin eder.
- Temel bilginin okunurluğunu artırır.
- İlkeleri açıklanabilir biçimde farklılaştırır.
- Duyusal kısıtlılığı gidermek amacıyla kullanılan ekipmanlara uyum sağlar.

Hata için Tolerans

Tasarım tehlike ve kaza sonucu veya istemeden yapılan hareketlerin neden olduğu aksi sonuçları en aza indirmelidir. İlkelerin referansları aşağıdaki şekildedir;

- Tehlike ve hataları en aza indirmek için unsurların düzenlenmesi; en fazla kullanılan unsurları en rahat erişilebilir mesafede bulundurmamak, tehlikeli unsurları elemek, tecrit etmek veya koruma altına almak.
- Tehlike ve hatalar için uyarıcılar bulundurmamak.
- Arızaya karşı otomatik emniyet özellikleri bulundurmamak.
- Dikkat gerektiren görevlerdeki bilinçsiz hareketleri, kullanımları caydırmak.

Düşük Fiziksel Çaba

Tasarım etkin ve rahatlıkla en az çaba ile kullanılabilir. İlkelerin referansları aşağıdaki şekildedir;

- Kullanıcının doğal duruşu ile kullanması.
- Makul güç ile çalıştırabilme.
- Tekrar eden hareketleri en aza indirme.
- Uzun süreli fiziksel çabayı en aza indirme.

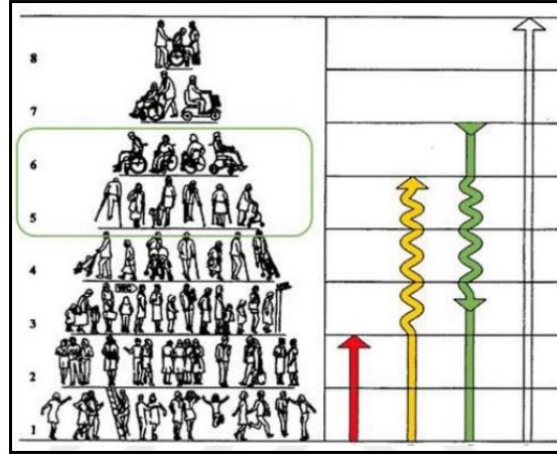
Yanaşma ve Kullanım için Mekan ve Boyut

Tasarım yanaşma, erişme, işletme ve kullanma için kullanıcının vücut ölçüleri, duruşu ve hareket kabiliyetinden bağımsız olarak uygun boyut ve mekân sağlamalıdır. İlkelerin referansları aşağıdaki şekildedir;

- Oturan ve ayaktaki kullanıcılar için açık bakış açısı sağlama.
- Oturan veya ayaktaki kullanıcıların tüm parçalara rahatlıkla erişimini sağlama.
- Farklı tutma boyutlarını barındırma.
- Refakatçi veya yardımcı alet kullanımları için yeterli alan sağlama.

2.1. Evrensel Tasarım Kriterleri ve Türkiye

Evrensel Tasarım Kriterleri ve ana ilkeleri ışığında tasarlanan mekânlar engelli, geçici engelli ve sağlıklı tüm bireyler tarafından ortaklaşa kullanılacak boyut ve özelliklere sahiptir. Evrensel Tasarım Kriterleri Goldsmith' in Evrensel Tasarım Piramidindeki 5. Ve 6. Basamaktaki kullanıcıları hedeflemektedir (Şekil 1). İlgili basamaklardaki kullanıcı grupları için düzenlenmiş tasarımlar diğer basamaklarda yer alan kullanıcı grupları için de sorunsuzca kullanılabilir olacaktır (Dolap & Tural, 2016).

Şekil 1. Evrensel Tasarım Piramidi (Goldsmith, 1997).

Piramidin ilk sırası standart ölçülerdeki bedensel kısıtlaması olmayan yetişkin insanların oluşturduğu grup ile başlayıp bedensel kısıtlılığın artması prensibine göre basamak sırası yükselmektedir. Çocuklar piramide üçüncü basamakta dahil olurlar. (Duman, 2017).

Çocuk oyun mekânlarının tasarım aşamasında ilgili kriterler doğrultusunda tasarımlarının yönlendirilmesi hizmet ettikleri yaş grubundaki tüm çocukların oyunlar vasıtasıyla eşit şartlarda sosyalleşmelerine yardımcı olacaktır. Bu şekilde çocuk oyun mekânları için yapılan gruplandırma yer alan ve evrensel tasarım ilkelerinin ilk maddesi "eşitlikçi – adil kullanım" ilkesinin ana hatlarından olan biri olan "herhangi bir kullanıcının ayırımıyla veya damgalanmasından kaçınılması" maddesini ihlal eden özel oynama- öğrenme alanları başlı başına bir grup olmaktan çıkartılabilir.

Evrensel tasarım kriterleri engelli, geçici engelli ve engelsiz bireyler için ortaklaşa ve ayırım gözetilmeden kullanabilecekleri alanların tasarlanması ve uygulanması amacıyla belirlenmiştir.

3. ÇOCUK OYUN ALANLARI

Çocuk oyun mekânları kentsel planlama ana başlıklarından "yeşil alanlar ve spor alanları" kapsamında yer almaktadır. Yeşil alanlar çocuk oyun yerinden milli parklara kadar farklı büyüklüklerde kademelendirilirler. Yeşil alanların küçük ölçekli birimleri küçük birimden büyüğe göre çocuk oyun yerleri, çocuk bahçeleri ve oyun alanlarıdır. Bu birimler hizmet ettikleri yaş grupları ve içerisinde buldukları konut alanlarının büyüklüklerine göre temel nitelikteki mekânlardır. Daha büyük ölçekli yeşil alanlar içerisinde ilave etkinliklerle yer alırlar. Örneğin 700 – 1000 konut birimi ve 3500-5000 kişilik mahalle parklarında çocuk bahçesine ilave olarak gezi yerleri, çay bahçesi, bisiklet yolu, küçük çapta piknik alanını barındırması beklenmektedir (Ersoy, 2015). Çocuk oyun yerleri 1-3 yaş grubuna en fazla 200 m²lik etki alanı içerisinde 50–200 birimlik konut grubu ve 200–1000 kişilik nüfusa hizmet etmektedir. Çocuk bahçeleri 3-6 yaş grubundaki çocuk kullanıcıya hizmet vermek üzere 3000-7000 kişilik nüfus ve 100-800 m²lik etki alanı içerisinde 250–1000 m²lik alanlarda düzenlenirler. 1-3 yaş grubundaki çocuk kullanıcılar için düzenlenen çocuk oyun yerlerini de kapsayabilirler. Oyun alanları 5-16 yaş grupları için düzenlenen ve organize edilmiş oyunları içeren alanlardır. İlkokul (6-12) ile ortaokul ve lise (12-16) yaş grubu oyun alanları olmak üzere iki yaş grubu için düzenlenirler. Bu alanlarda spor etkinlikleri için ayrılmış bölümler de yer almaktadır (Ersoy, 2015).

Çocuk bahçeleri 10 konut grubuna kadar olan küçük komşuluk birimlerinde yer alabilen 3-6 yaş grubu çocuklar için tasarlanmış oyun mekânlarıdır. Çocuk bahçeleri kapasiteleri itibari ile her mahallede birden fazla düzenlenebilecek büyüklükte dirler. 100-800 m²lik etki alanı içerisinde yürüme mesafesindeki konut yerleşimlerinden bahçelere erişim gün içerisinde birden fazla olabilmektedir. Sık kullanımları, kolay erişilebilmeleri ve sosyalleşme amaçlı olduğu için yoğun kullanılan ve kamusal alan niteliğindedirler. Çocuk bahçeleri, kullanıcı gruplarının yaşlarına uygun olarak tasarlanmış oyun birimleri, kum havuzları ile düzenlenmiş alanlardır (Ersoy, 2015).

Çocuk oyun alanları kentsel yeşil alan planlamasında önemli bir yeri olan yeşil alan sisteminin bir parçasını oluşturmaktadır. Kentsel yeşil alan planlamasında çocuk oyun alanlarına ayrılan alanlar ülkeden ülkeye değişmektedir.(Aksoy)

"Amerika'da oyun alanları; çocuk bahçesi-ilkokul birlikteliği ve çocuk bahçesipark birlikteliği şeklinde ele alınmıştır. Almanya'da oyun ve çocuk bahçeleri için 0,5-2,4 m²/kişi'lik bir değer öngörülmektedir. Avustralya'da 5000 kişinin yaşadığı bir mahallede oyun alanı olarak 14.000 m² önerilmiştir. Fransa'da kent içi oyun alanlarında çocuk başına 5 m²'lik alan, serbest oyun alanlarında ise çocuk başına 10 m²'lik alan önerilmiştir. İngiltere'de ise çocuk başına düşen öneri oyun alanı 24,1 m²'dir. Ülkemizde ise çocuk oyun alanları, "Çocuk Bahçesi" olarak ele alınmakta, alan ihtiyaçları ise kent plâncılarına göre değişiklik göstermektedir. Apartman tipi yerleşim ünitelerinde çocuk bahçesinin yerleşim 1000 m²'den az olmaması savunulurken, bazı araştırmacılara göre ise her çocuk için 6,5 m² ayrılarak, en küçük çocuk bahçesinin 250 m²'den küçük olmaması ve alanı büyüdükçe 250-1000 m²'ye kadar genişlemesi önerilmektedir" 5 (Yılmaz ve Bulut, 2003).

3.1. Yaş Gruplarına Göre Oyunlar

Okulöncesi çocukluk gelişme dönemleri süt çocukluğu dönemi (0-12 aylar), özerklik dönemi (12-36 aylar), oyun dönemi (3-6 yaşlar) olmak üzere üçe ayrılır (Ergin, 1982)(Yörükoğlu, 2006). Özerklik Döneminde çocuğun büyük kas gruplarının hareketiyle koşmak, tırmanmak, yürümek, zıplamak, atlamak faaliyetleri görülür. Bağımlılık ile özgür arasında tavır sergiler. Üç tekerlekli bisiklete binmeye başlar ve akranlarıyla oynama gelişir. Oyun dönemine doğru bir önceki dönemin faaliyetlerine ek olarak kayma, sallanma, kavrama, atma faaliyetleri gelişir ve oyunlar 3-4 kişilik gruplar halinde oynanır (Çukur, 2011).

Çocuğun gelişim ve eğitiminde oyunun önemi yaşamı için gerekli bir çok davranış biçimini ve becerileri oyun oynayarak kazanması nedeniyle büyüktür (Koçyiğit et al., 2007). Aynı zamanda oyun ile kazandığı diğer özellikler arasında kendisini ifade etmeyi öğrenmesi, deneyimleme yöntemi ile kendi kendine öğrenmesi, kişilik gelişimini sağlaması sayılabilir (Uluğ, 1997).

Yukarıdaki bilgiler doğrultusunda okulöncesi dönemde yer alan 1-6 yaş grubu çocukların gelişimlerinde oyunun önemli bir yere sahip olduğunu ve oyun vasıtası ile kendisini ve çevresini tanıyıp sosyal ve ahlaki değerlerini oluşturduğunu söyleyebiliriz. Oyun bir çocuğun hayatında ne kadar önemli ise oyunu oynayacağı mekân, bu mekânda hangi etkinlikleri gerçekleştirebileceği ve akranları ile oyun mekânı vasıtasıyla gerçekleştirebileceği paylaşımların niteliği de önem kazanmaktadır. Çocuk oyun mekânları oyun tiplerine göre geleneksel, çağdaş (heykelsi), macera, yaratıcı, özel oynama-öğrenme ve diğer oyun mekânları olmak üzere altı başlık altında incelenmektedir (Pehlivan, 2005). Geleneksel oyun mekânları maliyeti en düşük olan, salıncak, kaydırak, tahterevallli gibi standart oyun birimlerinden oluşan ve en sık görülen alanlardır. Donanımlar büyük kas aktivitesine ve motor gelişimine yöneliktir. Çağdaş (Heykelsi) oyun mekânları bir tasarımcı tarafından planlanan arazinin tepeler, tüneller şeklinde düzenlenmesi ile oluşturulurlar. Daha maliyetlidirler. Eğitsel anlamda daha faydalı oldukları kabul edilir. Macera oyun mekânları katılımcı oyunun teşvik edildiği bir lider vasıtasıyla çevrelerinin yeniden şekillendirilmesi üzerine kurgulanmış alanlar olup yardımlaşmayı öğrenmelerini sağlar. Yaratıcı oyun mekânları tekerlekli araç alanı, su ve kum alanı, tırmanma, sallanma ve fantezi oyunu alanlarından oluşur. Çocuğun problem çözme yetisini geliştirir. Özel oynama-öğrenme alanları engelli çocuklar için özel olarak düzenlenmiş yumuşak yüzeyler, hafif eğimler, sesler, renkler içeren oyun alanlarıdır. Diğer oyun mekânları içerisinde yukarıda yer alan grupların dışında kalan kendi kendine yap eğlence parkları, küçük çocuklar için oyun alanları ve yoğun oyun alanları yer alır (Ünal, 2009).

Yukarıda yer alan oyun mekânları sınıflandırması ışığında araştırma alanı olarak seçilen Küçükçekmece Menekşe Parkı içerisindeki Çocuk bahçesi geleneksel oyun mekânlarına bir örnek olarak karşımıza çıkmaktadır.

4. ALAN ÇALIŞMASI: ATAKENT MENEKŞE PARKI

Kentsel Yeşil Alan kademelerinden en küçüklerinden biri olan çocuk bahçelerinin Evrensel Tasarım Kriterleri ve ana ilkeleri merkezine alan araştırma soru grubu vasıtasıyla incelenmesi amaçlanmaktadır. Çocuk bahçelerinin tasarım kriterlerini evrensel tasarım ilkeleri bağlamında

değerlendirmek amacıyla ilgili kriterleri ve ana ilkeleri merkezine alan bir dizi araştırma soru grubu oluşturulması planlanmıştır. Soru grubunda yer alacak sorular çocuk bahçesi tasarım kriterlerinin evrensel tasarım kriterleri ile kesişim kümesini oluşturmaya ve bu şekilde çocuk bahçesi tasarım kriterlerinin kapsayıcı şemsiyesi altında engelli, geçici engelli ve engelsiz çocukların bir arada oynayabilecekleri ortam şartlarının sağlanma prensiplerini belirlemeye yönelik olması hedeflenmiştir. Bu çaba sonucunda elde edilecek veriler ışığında tasarlanacak mekânlarda engelli, geçici engelli ve engelsiz çocukların hep birlikte oynayabilmeleri çocukların okulöncesi gelişim süreçlerinden itibaren yaşam içerisinde kapsayıcı bakış açısı geliştirmelerine katkı sağlayacaktır.

Araştırma soruları iki grup içerisinde derlenmiştir. Birinci araştırma soru grubu evrensel tasarım kriterlerinin ana ilkelerini soru formuna getirilmesi ile oluşturulmuştur. Bu grubun amacı kriterlerin ilgili mekândaki durumunu dolaysız tespit etmektir. Çalışmanın hazırlanması aşamasında yapılan kaynak araştırmasında çocuk bahçeleri tasarım kriterleri, çocuk bahçelerinde kullanılan malzemeler, çocuk bahçelerinde güvenlik, okulöncesi oyunların nitelikleri, okulöncesi çocuklar için açık havada oynamanın önemi, çocuklar için bitki ve su öğelerinin önemi, erken çocukluk döneminde görsel algı gibi çok çeşitli konularda makale ve raporlar incelenmiştir. Çalışmanın sınırlandırılması nedeniyle yukarıda anılan konuların tümüne çalışma içerisinde yer vermek mümkün olmamıştır. İkinci soru grubu konu çeşitliliği içerisinde çocuk bahçelerinin kapsayıcılığını bütünlenecekler arasından seçilmiştir. İkinci araştırma soru grubu kullanıcıların daha nitelikli mekânlarda sosyalleşmesine katkı sağlayacaktır.

Alan çalışması için seçilen örnek, Küçükçekmece İlçesi, Atakent Mahallesi, 4. Cad. 241 Sok. üstündeki 2016 yılında kullanıma açılan Menekşe Parkı içerisindeki 1800 m²'lik büyüklüğü ile çocuk bahçesidir.

Menekşe Parkı ortasından kanal geçen ve kanalın her iki tarafında koşu parkurları, spor alanları, pasif yeşil alanlar, park ve çocuk bahçeleri ile "komşuluk birim parkı" dır. Park içerisindeki iki çocuk bahçesinden 241. Sokak üstündeki park örnek alan olarak belirlenmiştir (Şekil 2).

Şekil 2. Menekşe Parkı konumu (Kişisel Arşiv, 2021).

Örnek olarak seçilen çocuk bahçesi salıncak, kaydırak, tahterevallı gibi oyun birimleri ile geleneksel oyun mekânlarından biridir (Şekil 3).

Şekil 3. Menekşe Parkı – geleneksel oyun birimleri (Kişisel Arşiv, 2021).

Alan araştırması kapsamında hazırlanan birinci ve ikinci araştırma soru gruplarına yanıtlar aranacaktır. Soru gruplarının yanıtları kişisel gözlem üzerine dayandırılacaktır.

4.1. Uygulama

Menekşe Parkı Evrensel Tasarım Kriterlerine uygunluk analizi için belirlenen sorular Tablo 1'de belirtilmiştir. Değerlendirme hem görsel analiz hem de gerekli yerlerde ölçümlerle yapılmıştır.

Tablo 1. Menekşe Parkı Evrensel Tasarım Kriterlerine uygunluk analizi.

SORULAR	CEVAPLAR
Çocuk bahçesi ve bahçedeki oyun birimleri hem engelli hem de engelsiz kullanıcıların ortaklaşa kullanabileceği şekilde mi tasarlanmış?	X
Çocuk bahçesindeki oyun birimleri içerisinde sadece engelli kullanımına ayrılmış olanları var mı?	X
Çocuk bahçesinde ve bahçedeki oyun birimlerinde tüm kullanıcılar için eşit güvenlik ve emniyet koşulları sağlanmış mı?	X
Çocuk bahçesi ve bahçedeki oyun birimleri tasarımları herkes tarafından cazip bulunabilecek nitelikte mi?	√
Sağ el ve sol el kullanımını gerektirecek oyun birimi var mı?	X
Çocuk bahçesindeki oyun birimleri kullanım kolaylığı sağlıyor mu?	√
Çocuk bahçesindeki oyun birimleri kullanıcının hızını uyarlamasına olanak veriyor mu?	√
Çocuk bahçesi ve bahçedeki oyun birimleri hitap ettiği yaş grubu için okunabilir nitelikte mi?	√
Çocuk bahçesindeki oyun birimleri kullanımları boyunca kullanıcıyı bilgilendiriyor mu?	X
Çocuk bahçesi ve bahçedeki oyun birimlerinin kullanımlarına ait bilgilendirme resimli, sözlü, dokunsal gibi farklı anlatımları da içeriyor mu?	X
Çocuk bahçesi ve bahçedeki oyun birimleri birbirinden ve çevresinden görsel olarak ayrışabiliyor mu?	√
Çocuk bahçesi ve bahçedeki oyun birimlerinin kullanımlarına yönelik yeterli bilgilendirme mevcut mu?	X
Çocuk bahçesindeki oyun birimleri duysal kısıtlılığı gidermek amacıyla kullanılan ekipmanlara uyum sağlıyor mu?	X
Çocuk bahçesindeki oyun birimleri tehlike arz edebilecek unsurlar barındırıyor mu?	√
Çocuk bahçesindeki oyun birimleri tehlike arz edebilecek unsurlara karşı emniyeti sağlamış mı?	X
Çocuk bahçesindeki oyun birimleri tehlike ve hataları uyarıcılar ile belirtmiş mi?	X
Çocuk bahçesindeki oyun birimlerinin arızaya karşı otomatik emniyet özellikleri var mı?	X
Çocuk bahçesindeki oyun birimleri bilinçsiz hareketleri tolere edebiliyor mu?	X
Çocuk bahçesindeki oyun birimleri makul güç ile kullanılabilir mi?	√
Çocuk bahçesindeki oyun birimlerinin kullanımında uzun süreli çaba sarf etmek gerekiyor mu?	X
Çocuk bahçesindeki oyun birimlerinin kullanımlarında görüş mesafesi açık mı?	√
Çocuk bahçesindeki oyun birimleri otururken ve ayaktaiken rahatlıkla kullanılabilir mi?	X
Çocuk bahçesindeki oyun birimleri farklı boylardaki kullanıcılar tarafından kullanılabilir mi?	X
Çocuk bahçesindeki oyun birimleri kullanımında refakatçi ve yardımcı aletler için yeterli alan bulunuyor mu?	X
Çocuk bahçesi yürüme mesafesi içerisinde mi?	√
Çocuk bahçesine erişim engelli, geçici engelli ve engelsiz tüm kullanıcılar tarafından sağlanabilir mi?	X
Çocuk bahçesi bahçedeki oyun birimlerinin haricinde farklı aktivitelere olanak sağlıyor mu?	X
Çocuk bahçesi kullanıcıların sosyalleşmesine olanak sağlıyor mu?	X
Çocuk bahçesi çocuklara refakat eden yetişkinlerin sosyalleşmesine olanak sağlıyor mu?	√
Çocuk bahçesinde yeterli kent mobilyası bulunuyor mu?	√
Çocuk bahçesinde bitki düzenlemesi var mı?	X
Çocuk bahçesinde su ögesi var mı?	X
Çocuk bahçesindeki oyun birimleri malzemeleri doğal malzemeler mi?	X
Çocuk bahçesinde olumsuz iklim koşullarından korunma imkanı var mı (Friedberg, 1982); (A.Başaran, 2016)	X

Çocuk bahçesinin zemini kum ile kaplıdır, tekerlekli sandalye kullanımına uygun değildir. Çocuk bahçesi içerisinde görme engelli bireylerin kullanımı için duyumsanabilir yüzey kaplaması uygulaması ile doku farklılıkları bulunmamaktadır (Tablo 1). Bir takım oyun birimleri rampalar ile düzenlenmesine ve rampa genişliği 83 cm olmasına rampa eğimlerinin %30 olması sebebi ile tekerlekli sandalye kullanımları için uygun değildir (Öztürk et al., n.d.). Bahçedeki oyun birimleri engelsiz kullanıcılar için düşünülmüştür.

Çocuk bahçesi etrafı çepeçevre tel çit ile çevrilmiştir. Parkın bir kısmında kendiliğinden biten dikenli bitkiler bulunmaktadır; engelli bireyler için uygun değildir. Oyun birimlerinin aralarındaki boşluk güvenli mesafeyi sağlamaktadır. Çocuk bahçesi tasarımı cazip değildir. Bahçedeki oyun birimleri cazip niteliktedir. Oyun birimlerinin güvenliğine ilişkin bilgilendirme panosu çocuk bahçesi girişinde yer almaktadır; oyun birimleri etrafında bilgilendirme bulunmamaktadır (Tablo 1).

Bilgilendirme panosu sadece yazılı ifadeyi içermekte olup alternatif anlatım biçimlerini içermemektedir. Oyun birimlerinin bir kısmı sert yüzeye sahip metal malzemeden imal edilmiştir. Oyun birimlerinin birbirlerine olan mesafeleri güvenli olmakla birlikte birimlerin etrafları kullanım esnasında kazayı engelleyebilecek şekilde herhangi bir sınır, kuşatma bandı ile ayrılmamıştır. Oturma durumundaki kullanımlara uygun değildir (Tablo 1).

Oyun birimlerinin bölgeleri tanımsızdır. Oyun birimleri arasındaki yürüme yolu ve oyun alanı ayrımı bulunmamaktadır. Çocuk bahçesi konumu itibari ile yayalar tarafından kolay erişilebilir konumdadır. Etrafında yürüme parkurları ve 250 cm genişliğinde kesintisiz devam eden kaldırım ile çevrilidir. Kaldırım ve yürüme parkurunda görme engelli bireylerin kullanımı için duyumsanabilir yüzey kaplaması düzenlenmemiştir (Öztürk et al., n.d.). Kaldırım yüksekliği ortalama 21 cm olup tekerlekli sandalye için rampa düzenlemesine rastlanmamıştır. Oturma birimleri ve çöp kovası bulunmaktadır (Tablo 1).

4.2. Bulgu ve Değerlendirme

Çocuk oyun alanları ve evrensel tasarım üzerine yapılmış olan araştırmalar göz önüne alındığında, alan planlamasında evrensel ölçütlerin kullanılması gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Çocuk oyun alanlarının, farklı özelliklerdeki çocukları kapsayacak şekilde, gelişim özelliklerine ve ihtiyaçlarına cevap verir ve tasarım aşamasından itibaren kullanıcı katılımını destekler nitelikte olmaları gerekmektedir. Özürlü çocukların bireyselleşmeleri ve sosyalleşmelerinin yanı sıra özürsüz olmayan çocukların kendilerinden farklılık gösteren bireylerle ilgili farkındalıklarının artması için de önemli ve gerekli olan bir arada olma ve birlikte oynama eylemi ancak evrensel tasarım yoluyla sağlanabilmektedir (Bayraktaroğlu & Büke, 2015).

Çocuk oyun alanlarının sunduğu sınırlı fiziksel çevre, özellikle fiziksel ve zihinsel özürsüz çocuklar için, oyun oynamayı desteklemekten çok engelleyici nitelikte olabilmektedir (Tamm ve Skar, 2000). Evrensel tasarlanmış oyun alanları, fiziksel, zihinsel, bilişsel ve duyuşsal öze sahip olan ve olmayan tüm çocuklar için yaratıcılığı ve gelişimi destekleyen olanaklar sunmaktadır.

Menekşe Parkı Evrensel Tasarım Kriterlerini yansıtan birinci araştırma soru grubunun büyük çoğunluğuna uygun biçimde düzenlendiği görülmektedir. İlgili gruba uygunluğu sağlayabilmek için çocuk bahçesi erişimde kaldırım ve civar yollarda rampa ve duyumsanabilir yüzey uygulamasının yapılması gerekmektedir. Parkın zemininin tekerlekli sandalye kullanımına uygun hale getirilmesi; zeminde duyumsanabilir yüzey uygulamasının yapılması önerilmektedir. Oyun birimlerinden bir kısmının rampa eğimlerinin yeniden düzenlenmesi ile tekerlekli sandalyeye uygun hale getirilmesi gerekmektedir. Oyun birimlerine tekerlekli sandalye için de uygun olan salıncak, kaydırak gibi geleneksel oyun birimlerinin eklenmesi gerekmektedir. Bilgilendirme ve uyarı panolarının oyun birimlerinin yakınında konumlandırılması ve bilgilendirmelerin resimli, sözlü, dokunsal gibi farklı anlatımları içermesinin yanı sıra sesli anlatımlara yer verilmesi önerilmektedir. Çocuk bahçesinin içerisinde yürüme yolu ve oyun birimi ayrımının yapılacak şekilde düzenlemenin yapılması ve oyun birimlerinin etrafında sınırın belirlenmesi gerekmektedir. Oyun birimlerinin farklı boylardaki kullanıcılar için uygun hale getirilmesi önerilmektedir.

Araştırma sorularının ikinci grubuna ait tespitler çocuk bahçesinin daha nitelikli hale getirilmesine ihtiyaç duyulduğunu göstermiştir. Buna istinaden çocuk bahçesi oyun birimlerinin kullanımları dışında farklı aktivitelere olanak verecek şekilde ve tekerlekli sandalye kullanımını da göz önünde bulundurarak kum havuzları, su ögesi, bitki gibi birimlerin eklenmesi, grup oyunlarına olanak sağlanması; bu şekilde kullanıcıların farklı oyunlar kurmak itibarı ile sosyalleşmelerinin sağlanması gerekmektedir. Bahçe kullanıcılarının antropometrik boyutlarına uygun oturma birimleri, su sebilleri, mobil tuvaletler, gölge elemanları gibi kent mobilyalarının eklenmesi önerilmektedir. Su ögesi ve mevsimlere göre farklı özellik gösteren bitkilerin eklenmesi ile bölgeler oluşturulması ve parlak renk kullanımları, kokulu bitkiler, doku, ses ile bölgelerin algılanabilirliğinin artırılması gerekmektedir (Uslu & Shakourî, 2012).

5. SONUÇ ve ÖNERİLER

Çocuk bahçeleri işlevleri, konumları ve yürüme mesafesi içerisinde yer almaları nedeniyle mahalle ölçeğinde önemli birer kamusal alan niteliği taşımaktadırlar. Hitap ettikleri yaş grupları ve çocuklara refakat eden yetişkinler için gün içerisinde birden fazla ziyaret edilen alanlardır. Kullanıcıların evlerinden çocuk bahçelerine erişene kadarki yürüme güzergâhının kaldırım genişlikleri, yoldaki duyumsanabilir yüzey uygulaması, rampa eğimleri, vb. gibi evrensel tasarımın öngördüğü tasarım ilkeleri ile eksiksiz biçimde tasarlanmış olması engelli, geçici engelli ve sağlıklı tüm bireylerin ilgili alanlara erişimlerinin sağlanması açısından gerekli bir uygulamadır.

Ülkelere göre farklı büyüklüklerde tasarlanan çocuk bahçeleri ülkemizde 250 – 1000 m²lik alanlarda 1-6 yaş aralığındaki çocuk kullanıcılar için düzenlenmektedirler. İlgili yaş grubunun oyun anlayışı koşmak, atlamak, tırmanmak, zıplamak, kaymak, sallanmak gibi büyük kas grubu hareketlerinin ön planda olduğu, yaş ilerledikçe küçük kas grubu hareketlerinin de katılımıyla birlikte, 2- 4 kişilik arkadaş grupları ile kurulan oyunlar üzerine dayanmaktadır. Çocuk bahçelerinin tasarımlarında çocukların akranlarıyla ilgili aktiviteleri gerçekleştirebilmeleri için oyun birimleri arasında uygun alanlar bırakılmasına özen gösterilmelidir. Bırakılan alanlar oyun birimlerindeki oyunlar haricinde kurulacak grup oyunlarını hem destekleyecek hem de oyun birimleri etrafında bırakılacak güvenlik mesafesini tanımlayacaktır.

Çocuk bahçeleri tasarımlarında kullanılacak kent mobilyaları mekânların konforunu arttırıp vakit geçirme süresini uzatarak daha tatmin edici sosyalleşme imkânı sunabilmektedir. Bitki ve su ögesi gibi doğal elemanların kullanımları çocuk gelişimine olumlu katkı sağlamaktadır. Oyun birimleri haricindeki mekânı tamamlayıcı nitelikteki bu elemanların ses, renk, koku, doku gibi ayırt edici özellikleri kolay algılanabilme ve bölge belirlemede engelli kullanıcılara kolaylık sağlamaktadır. Maliyetleri nedeniyle en sık uygulanan geleneksel oyun mekânları yukarıda sayılan tamamlayıcı öğeler ile birbirlerinden ayrışıp özelleşebileceklerdir.

Çocuk bahçelerinden tüm çocuk kullanıcıların saygınlıklarını güvence altına alarak eşit şartlar altında fayda sağlamaları hedeflenmelidir. Sağlıklı sosyalleşmenin en medeni yolu evrensel tasarım ilkelerine uygun mekânların üretilmesinden geçmektedir.

Makale çalışması kapsamında çocuk bahçelerini her türlü fiziksel özelliğe sahip çocuğun kullanımına uygun tasarlanması gerektiği üzerinde durulmuştur. İleriki çalışmalarda gözlemlerin yapıldığı sorular genişletilerek parklar için bir kontrol listesi oluşturulması hedeflenmiştir.

6. KAYNAKLAR

- Akyıldız Hatırnaz, A. (2019). Ergonomi Çerçevesinde Eşitlikçi Mekân Üretim Yaklaşımı Olarak "Evrensel Tasarım" Kavramı, *Ergonomi*, 2(3): 178-193.
- Başaran, A. (2016). Bir Kamusal Mekan Olarak Çocuk Oyun Alanları (Issue June), <https://doi.org/10.13140/RG.2.1.3607.1929>
- Bayraktaroğlu, B., Büke, A. (2015). Çocuk Oyun Alanlarının Evrensellik Ölçütleri Açısından İncelenmesi: Fenerbahçe-Pendik Sahil Şeridi Örneği, *Süleyman Demirel Üniversitesi Mühendislik Bilimleri ve Tasarım Dergisi*, 3(3) ÖS:Ergonomi2015: 575-582.

- Çetin, R., Özdemir Ş. (2021). AVM Tipolojilerine Göre Çocuk Oyun Alanlarındaki Sirkülasyonun Evrensellik Ölçütleri Açısından İncelenmesi, *Bartın University International Journal of Natural and Applied Sciences JONAS*, 4(1): 101-109.
- Çiftçi, İ., Çağlayan Gümü, D. (Eds.). (2017). Erişilebilirlik İzleme ve Denetleme Formları.
- Çukur, D. (2011). Okulöncesi çocukluk döneminde sağlıklı gelişimi destekleyici dış mekan tasarımı, *Turkish Journal of Forestry*, 12(1): 70–76. <https://doi.org/10.18182/tjf.08746>
- Dolap, H. K., Tural, O. (2016). Herkes İçin Sürdürülebilir Ürün Tasarımı : Braun Prize Tasarım Yarışması Analizi, *Yaşlı Sorunları Araştırma Dergisi*, 9: 64–81.
- Duman, Ü. (2017). Evrensel Tasarımın Kamusal Yapılarda Engelliler için Önemi: K.K.T.C. İçişleri Bakanlığı Binasının İncelenmesi, Yüksek Lisans Tezi, Yakın Doğu Üniversitesi, Kıbrıs.
- Ergin, Ş. (1982). Çocuğun Oyun Gereksinimi ve İzmir/Alsancak Semtinde Çocuğa Yönelik Açık/Yeşil Mekan Olanaklarının Arttırılması Üzerine Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Ege Üniversitesi, İzmir.
- Ersoy, M. (2015). Kentsel Planlamada Standartlar (1st ed.), Ninova Yayıncılık.
- Evrensel Tasarım Tanımı. (n.d.). Retrieved April 21, 2021, from <https://humancenterreddesign.org/inclusive-design/history>
- Friedberg, M.. (1982). Juvenile Play Areas. In A. Alpern (Ed.), *Speciality Elements in Architecture*, Mcgraw-Hill Book.
- Gökgür, P. (2008). Kentsel Mekanda Kamusal Alanın Yeri, Bağlam Yayınları.
- Goldsmith, S. (1997). *Desinging for the Disabled: The New Paradigm* (1st ed.), Architectural Press.
- Koçyiğit, S., Tuğluk, M. N., Kök, M. (2007). Çocuğun Gelişim Sürecinde Eğitsel Bir Etkinlik Olarak Oyun, *Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 16(0): 324–342. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ataunikkefd/issue/2777/37245%0A>
- Öztürk, N., Tse, L., Önel, H., Küçükdoğu, M. Ş., Brown, J., Eryüzlü, İ. H., Özalp, H., Koca, C., Parlak, B., Öztürk, Ş. (n.d.). Engelliler İçin Evrensel Standartlar Kılavuzu, In Engelliler İçin Evrensel Standartlar Kılavuzu.
- Pehlivan, H. (2005). *Oyun ve Öğrenme*, Anı Yayıncılık.
- Projects NCSU. (n.d.). Retrieved April 20, 2021, from https://projects.ncsu.edu/ncsu/design/cud/about_ud/udprinciplestext.htm
- Uluğ, M. (1997). Niçin Oyun? Çocuğun Gelişiminde ve Çocuğu Tanımada Oyunun Önemi, Göçebe Yayınları.
- Ünal, M. (2009). The Place and Importance of Playgrounds in Child Development, *Inonu University Journal of the Faculty of Education*, 10(2): 95–109.
- UNICEF_Çocuk Hakları Sözleşmesi. (n.d.). Retrieved April 11, 2021, from <https://www.unicef.org/turkey/çocuk-haklarına-dair-sözleşme>
- Tamm, M., Skar, L. (2000). How I Play: Roles and Relations In The Play Situations Of Children With Restricted Disabilities, *Scandinavian Journal of Occupational Therapy*, 7: 174–182.
- Uslu, A., Shakourİ, N. (2012). Engelli Çocuklara Dost Oyun Alanı ve Dış Mekan Tasarımı, *Erciyes Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 28(5): 367–374. <http://fbedergi.erciyes.edu.tr/index.php/fen-bilimleri-dergisi/article/view/219/236>
- Yörükoğlu, A. (2006). *Çocuk Ruh Sağlığı* (28th ed.), Özgür Yayınları.

7. EXTENDED ABSTRACT

Children's playgrounds are included in the scope of "green spaces and sports areas," one of the main topics of urban planning. Green areas are graded in different sizes, from playgrounds to national parks. According to the smaller units, small-scale green places are children's

gardens, playgrounds, and playgrounds. These units are virtual spaces according to the age groups they serve and the size of the housing areas. Children's gardens are critical public spaces for both the user groups they address and the adults accompanying the user groups, considering their location in the city, their accessibility, and the frequency of their presence in each neighborhood. For user groups to socialize under similar conditions, these areas must be arranged according to the universal design criteria used jointly and indiscriminately for individuals with disabilities, temporary disabilities, and non-disabled individuals. Within the scope of the study, the universal design criteria and their main lines were examined from the perspective of the public spaces of children's gardens. The principles of designing children's gardens by universal design criteria were reviewed through an example. On the same standard, additional principles complementing universal design criteria, increasing socialization saturation, and providing more qualified public space production are examined. In this way, it has been emphasized that children's gardens, which are organized under the umbrella of universal design criteria, can be areas that ensure the dignity of all child users and provide healthy socialization. The public spaces of the city, where the social relations of the members of the society are intense, have an important place in the urban development. Children's parks have the characteristics of being a socializing area, a playground, and a relaxation area for the citizens. This study emphasized that the parks should be accessible to everyone based on this feature.

Considering the research on children's playgrounds and universal design, the necessity of using universal criteria in space planning emerges. Children's playgrounds should respond to children's developmental characteristics and needs with different features and should support user participation from the design stage. The act of being together and playing together, which is essential for the individualization and socialization of children with disabilities and raising the awareness of non-disabled children about individuals who differ from them, can only be achieved through universal design.

It is seen that the first research question group reflecting the Menekşe Park Universal Design Criteria was arranged following the majority of the questions. To ensure compliance with the relevant group, it is necessary to apply a ramp and concrete surface on the sidewalks and surrounding roads at the access to the playground. Making the park floor suitable for wheelchair use; It is recommended to make a tactile surface application on the floor. Some of the game units need to be made ideal for wheelchairs by rearranging the slopes of the ramps. Traditional game units such as swings and slides, which are also suitable for wheelchairs, should be added to the game units. It is recommended to position information and warning boards near the game units and includes different expressions such as pictorial, verbal, tactile, and audio narrations. Arrangements should be made so that the walking path and the play unit will be separated in the playground, and the border should be determined around the play units. It is recommended to make the game units suitable for users of different heights.